

S. ROMANUS Ὁ Μελωδός (ca 490 † ca 560)

CANTICUM IN CHRISTI NATIVITATE ¹

- 1569 1. Ἡ παρθένος σήμερον - τὸν ὑπερούσιον τίκτει, - καὶ ἡ γῆ τὸ σπῆ- ^{AS}
 λαιον - τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει· - ἄγγελοι μετὰ ποιμένων - δοξολογοῦσι, - _{I, 1}
 μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος - ὁδοιποροῦσι· - δι' ἡμᾶς γὰρ - ἐγεννήθη - παιδίον
 νέον, - ὁ πρὸ αἰώνων θεός.
2. Τὴν Ἐδὲμ Βηθλεὲμ - ἤνοιξε, δεῦτε ἴδωμεν· - τὴν τρυφήν ἐν κρυφῇ -
 ἠύραμεν, δεῦτε λάβωμεν - τὰ τοῦ παραδείσου - ἐντὸς τοῦ σπηλαίου· - ἐκεῖ
 ἐφάνη - ῥίζα ἀπότιστος - βλαστάνουσα ἄφρασι, - ἐκεῖ ἠύρέθη - φρέαρ ἀνό-
 ρυκτον, - οὐ πιεῖν Δαβὶδ - πρὶν ἐπεθύμησεν· - ἐκεῖ παρθένος - τεκοῦσα βρέ-
 φος - τὴν δίψαν ἔπαυσεν εὐθύς - τὴν τοῦ Ἀδάμ καὶ τοῦ Δαβίδ. [...]
3. Ὁ πατὴρ τῆς μητρὸς - γνώμη υἱὸς ἐγένετο· - ὁ σωτὴρ τῶν βρεφῶν - ²
 βρέφος ἐν φάτνῃ ἔκειτο· - ὃν κατανοοῦσα - φησὶν ἡ τεκοῦσα· - « Εἰπέ μοι,
 τέκνον, - πῶς ἐνεσπάρης μοι - ἢ πῶς ἐνεφύης μοι; - ὄρω σε, σπλάγχχνον, -
 καὶ καταπλήττομαι, - ὅτι γαλουχῶ - καὶ οὐ νενύμφευμαι· - καὶ σὲ μὲν βλέπω -
 μετὰ σπαργάνων, - τὴν παρθενίαν δὲ ἀκμὴν - ἐσφραγισμένην θεωρῶ· - σὺ
 γὰρ ταύτην φυλάζεις - ἐγεννήθης εὐδοκῆσας - παιδίον νέον, - ὁ πρὸ αἰώνων
 Θεός ». [...]

- 1569 1. Hodie Virgo Natum edit natura sublimiorem; et terra spe- ^{AS}
 luncam offert inaccessu hospiti. Angeli cum pastoribus cantica ge- _{I, 1}
 minant; Magi, stella duce, iter metiuntur. Propter nos enim natus
 est infans novus, Deus ante saecula.
2. Edemum Bethleemus aperuit; agedum, videamus: cibum
 suavem in abscondito repperimus; adeste, sumamus paradisi deli-
 cias in spelunca. Ibi emicuit radix sine humore germinans veniam.
 Ibi inventus est puteus, a nemine fossus, ex quo olim bibere David
 concupivit. Ibi Virgo, quae puellum peperit, amborum cito explevit
 sitim, et Adami et Davidis. [...]
3. Matris pater ultro filius factus est; salvator infantium infans ²
 in praesepio iacuit. Quem ut agnovit, genitrix ait: « Quid hoc est,
 fili! Quonam modo in me satus fuisti, et quo pacto innatus es mihi?
 Te intueor, viscera mea, et obstupesco; lacte enim ubera tument,
 et innupta sum. Equidem te video in his fasciis, sed virginitatem
 adhuc sentio a te sigillatam, qui eam servasti, dum nasci dignatus
 es, infans novus, Deus ante saecula ». [...]

¹ Exemplum graecum emendatum est iuxta editionem « Sancti Romani Melodi, Cantica Genuina, P. Maas and C. A. Trypanis, Oxford, 1963 ».

*3 5. Τὰ τοιαῦτα ῥητὰ - ἐν ἀπορρήτῳ λέγουσα - καὶ τὸν τῶν ἀφανῶν - γνώστην καθικετεύουσα - ἀκούει τῶν μάγων - τὸ βρέφος ζητούντων· - εὐθύς δὲ τούτοις· - « Τίνες ὑπάρχετε »; * - ἡ κόρη ἐβόησεν· - οἱ δὲ πρὸς ταύτην· - « Σὺ γὰρ τίς πέφυκας, - ὅτι τὸν τοιοῦτον ἀπεκύησας; - τίς ὁ πατήρ σου; - τίς ἡ τεκοῦσα; - ὅτι ἀπάτορος υἱοῦ - ἐγένου μήτηρ καὶ τροφός, - οὗ τὸ ἄστρον ἰδόντες - συνήκαμεν ὅτι ὤφθη - παιδίον νέον, - ὁ πρὸ αἰῶνων Θεός ».

7. Παραδόξων ῥητῶν - ἡ Μαριάμ ὡς ἤκουσε, - τῶ ἐκ σπλάγχων αὐτῆς - κύψασα προσεκύνησε - καὶ κλαίουσα εἶπε· - « Μεγάλα μοι, τέκνον, - μεγάλα πάντα, - ὅσα ἐποίησας - μετὰ τῆς πτωχείας μου ». [...]

4 9. Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς - ὄντως καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν - τῶν φρενῶν ἀφανῶς - ἤφατο τῆς μητρὸς αὐτοῦ - « Εἰσάγαγε » λέγων - « οὗς ἤγαγον λόγῳ ». [...]

5 10. « Nūn οὖν δέξαι, σεμνή, - δέξαι τοὺς δεξαμένους με· - ἐν αὐτοῖς γὰρ εἰμι - ὥσπερ ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου· - καὶ σοῦ οὐκ ἀπέστην - ἀκαίνοις συνῆλθον ». - ἡ δὲ ἀνοίγει - θύραν καὶ δέχεται - τῶν μάγων τὸ σύστημα· - ἀνοίγει θύραν - ἡ ἀπαράνοικτος - πύλη, ἣν Χριστὸς - μόνος διώδευσεν· - ἀνοίγει θύραν - ἡ ἀνοιχθεῖσα - καὶ μὴ κλαπεῖσα μηδαμῶς - τὸν τῆς ἀγνείας θησαυρόν· - αὐτὴ ἤνοιξε θύραν, - ἀφ' ἧς ἐγεννήθη θύρα, - παιδίον νέον, - ὁ πρὸ αἰῶνων Θεός.

11. Οἱ δὲ Μάγοι [...] εἶπον· - « Οὗτος υἱός ἐστιν - ἀγενεαλόγητος. [...]

*3 5. Dum haec secum verba tacite volvit, dumque arcanorum cognitorem deprecatur supplex, audit adesse Magos, puellum quaeritantes, ad quos statim: « Quinam estis vos? » * Virgo locuta est. At illi ad eam: « Immo tu qualis nata es, quae talem puerum edidisti? Quis tuus pater, quae genitrix, quum filii sine patre mater effecta sis et nutrix? Cuius stellam quum vidimus, conjectavimus apparuisse infantem novum, Deum ante saecula ».

7. Stupenda ut verba audiit Maria, natum ex visceribus suis adoravit cernua, et cum fletu ait: « Magna mihi, o fili, magna omnia quae fecisti cum egestate mea ». [...]

4 9. Iesus ille Christus, ac vere Deus noster, clam tetigit matris suae sensus: « Hos, inquit, introduce, quos verbo adduxi ». [...]

5 10. « Nunc igitur accipe eos, o alma; accipe qui me receperunt; in ipsis enim ego sum, sicut tuis in ulnis, neque a te recessi, dum illos comitabar ». Aperit illa ostium, et Magorum coetum recipit; aperit fores, quae porta est nemini aperta, quam solus permeavit Christus; aperit fores, quae reserata nunquam fuit, cui nihil ex virginitatis thesauris defraudatum est. Haec pandit ostium, per quam edita porta est, infans novus, Deus ante saecula.

11. Magi [...] inquebant: « Sane hic filius est genealogiae experts ». [...]

21. * Ὑπὸ τῶν ἀπλανῶν - μάγων αὐτὰ ἐλέγετο· - ὑπὸ δὲ τῆς σεμνῆς - *9
πάντα ἐπεσφραγίζετο - κυροῦντος τοῦ βρέφους - τὰ τῶν ἀμφοτέρων, - τῆς
μὲν ποιοῦντος - μετὰ τὴν κύησιν - τὴν μήτραν ἀμίαντον, - τῶν δὲ δεικνύ-
τος - μετὰ τὴν ἔλευσιν - ἄμοχθον τὸν νοῦν - ὥσπερ τὰ βήματα. [...]

22. * [Μάγοι] χρυσὸν καὶ σμύρναν - εἶτα καὶ λίβανον - Χριστῷ προσε- *10
κόμισαν - βοῶντες· « Δέξαι - δῶρημα τρίλυον, - ὡς τῶν Σεραφίμ - ὕμνον
τρισάγιον· - μὴ ἀποστρέψῃς - ὡς τὰ τοῦ Κάϊν, - ἀλλ' ἐναγκάλισαι αὐτὰ -
ὡς τὴν τοῦ Ἀβελ προσφορὰν - διὰ τῆς σε τεκούσης, - δι' ἧς ἡμῖν ἐγεννή-
θης - παιδίον νέον, - ὁ πρὸ αἰῶνων θεός ».

23. Νέα νῦν καὶ φαιδρὰ - βλέπουσα ἡ ἀμώμητος - μάγους δῶρα χειρὶ -
φέροντας καὶ προσπίπτοντας, - ἀστέρα δηλοῦντα, - ποιμένας ὑμνοῦντας, -
τὸν πάντων τούτων - κτίστην καὶ Κύριον - ἰκέτευε λέγουσα· - « Τριάδα
δώρων, - τέκνον, δεξάμενος - τρεῖς αἰτήσεις δὸς - τῇ γεννησάσῃ σε· - ὑπὲρ
ἄερων - παρακαλῶ σε - καὶ ὑπὲρ τῶν καρπῶν τῆς γῆς - καὶ τῶν οἰκούντων
ἐν αὐτῇ· - διαλλάγηθι πᾶσι - δι' ἐμοῦ, ὅτι ἐτέχθης - παιδίον νέον, - ὁ πρὸ
αἰῶνων θεός ».

24. « Οὐχ ἀπλῶς γὰρ εἰμι - μήτηρ σου, σῶτερ εὐσπλαγγνε· - οὐκ εἰκῆ
γαλουχῶ - τὸν χορηγὸν τοῦ γάλακτος· - ἀλλὰ ὑπὲρ πάντων - ἐγὼ δυσωπῶ
σε· - * ἐποίησάς με - ὄλου τοῦ γένους μου - καὶ στόμα καὶ καύχημα· - ἐμὲ *11

21. * Ita a veracibus Magis dictum. Ab augusta autem Virgine *9
cuncta sigillata sunt, confirmante puella, rataque habente hinc et
inde dicta, dum probat, post ipsius ortum, immaculatum matris
uterum, ostenditque Magorum, post longum iter, invictum animum
sicut et gressum. [...]

22. * [Magi] aurum et myrrham, tum etiam thus obtulerunt, *10
cum praeconio: « Suscipe munus aspectu tergeminum, sicut trisa-
gium hymnum ab ore Seraphim. Ne haec reiicias, ut quae Cain por-
rexit; sed ulnis amplectere, ut Abelis oblationem, per manum geni-
tricis; ex qua nobis ortus es novus infans, Deus ante saecula ».

23. Munera nova et splendida ut vidit intemerata Virgo Magos
manibus ferentes ac cernuos, stellam perspicuum indicem, pastores
hymnificos, haec Domino horum omnium conscio vovit supplex:
« Munerum triadem, fili, dum recepisti, tria imple vota tuae geni-
tricis: te pro aëris temperie invoco, et pro telluris fructibus, atque
pro eius incolis; cum omnibus in gratiam redito, per me namque
natus es infans novus, Deus ante saecula ».

24. « Haud solum ego mater tua sum, o fili clementissime, nec
tantum lac tibi * praesto, qui lactis praebitor es, sed mater omnium, *11
pro cunctis ego te oro supplex: fecisti me totius mei generis et os

γὰρ ἔχει - ἡ οἰκουμένη σου - σκέπην κραταιάν, - τεῖχος καὶ στήριγμα· - ἐμὲ ὀρώσιν - οἱ ἐκβληθέντες - τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς, - ὅτι ἐπιστρέφω αὐτούς - λαβεῖν αἴσθησιν πάντων - δι' ἐμοῦ τῆς σε τεκούσης - παιδίον νέον, - τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν ». [...]

CANTICUM IN HYPAPANTE DOMINI

AS
I, 28

2. 'Ο σάρκα δι' ἡμᾶς - ἐκ παρθένου φορέσας [...]

1570

3. 'Ο μήτραν παρθενικὴν - ἀγιασας τῷ τόκῳ σου - καὶ χεῖρας τοῦ Συμεῶν - εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, - προφθάσας καὶ νῦν - ἔσωσας ἡμᾶς, - Χριστὲ ὁ Θεός. [...]

29

6. Ὑμνοῦν ἐν τούτοις οἱ ἄγγελοι - τὸν φιλόνηρον, - Μαριάμ δὲ ἐβάδιζεν - ἀγκάλαις τοῦτον βαστάζουσα· - καὶ διενοεῖτο, - πῶς καὶ μήτηρ ἐγένετο - καὶ παρθένος διέμεινεν· - ὑπὲρ φύσιν γινώσκουσα εἶναι τὴν γέννησιν - * ἐφοβεῖτο καὶ ἔφριπτε· - καθ' ἑαυτὴν δὲ - λογιζόμενη - ἐφθέγγετο τοιαῦτα· - « Ποίαν εὐρω, ὅτι μου, - ἐπὶ σοὶ προσηγορίαν; - ἐὰν γὰρ ὡς βλέπω - ἄνθρωπόν σε εἶπω, - ὑπάρχεις ὑπὲρ ἄνθρωπον, - ὁ τὴν παρθενίαν μου - φυλάξας ἀκήρατον, - ὁ μόνος φιλόνηρος ».

*30

7. « Τέλειον ἄνθρωπον εἶπω σε; - ἀλλ' ἐπίσταμαι - θεϊκὴν σου τὴν σύλληψιν - οὐδεὶς ἄνθρώπων γὰρ πάποτε - δίχα συνουσίας - καὶ σπορᾶς συλλαμβάνεται - ὥσπερ σύ, ἀναμάρτητε. - κἂν Θεόν σε καλέσω, θαυμάζω ὀρώσα

et delicias. Me enim habet tuus terrarum orbis tutelam validam, murum et praesidium. In me respiciunt veteres paradisi tui exules: concede illis ut aliquando demum sentiant ex me ortum esse te, infantem novum, Deum ante saecula ». [...]

AS
I, 28

2. Tu qui propter nos carnem ex Virgine tulisti [...]

1570

3. Tu qui uterum virgineum partu sanctificasti, et ulnas Simeonis merita implesti benedictione, festinus etiam nunc salvasti nos, o Christe Deus.

29

6. Hymnis interea Angeli recolebant humanae stirpis amicum; Maria autem procedebat, ulnis suis eum ferens, et cogitabat secum quo pacto mater facta sit ac manserit virgo. Conscia tamen super naturam esse partum, * expavebat ac tremebat, et secum meditata, in hunc modum eloquebatur: « Quo te nomine, fili mi, vocabo? Si enim te, ut video, hominem dixerim, palam es super homines, qui meam servasti virginitatem sinceram, tu solus hominum amator ».

*30

7. « Te ne perfectum dicam hominem? At novi divinum tuum conceptum. Nemo enim unquam hominum absque connubio et semine concipitur, sicut tu, o peccati expers! Te si vocavero Deum, in admirationem feror, cernens te per omnia similem mihi factum;

σε - κατὰ πάντα μοι ὅμοιον· - οὐδὲν γὰρ ἔχεις - παρηλλαγμένον - οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις, - εἰ καὶ δίχα ἀμαρτίας - συνελήφθης καὶ ἐτέχθης ». [...]

8. Οὕτως εἰσῆχθη ὁ Κύριος - βασταζόμενος - σὺν τοῖς ὀλοκαυτώμασιν - ἐν τῷ ναῷ, καθὼς γέγραπται· - ὄνπερ ἐξ ἀγκάλων - τῆς μητρὸς ὑπεδέξατο - Συμεῶν ὁ μακάριος· - ἡ χαρὰ καὶ ὁ φόβος συνεῖχε τὸν δίκαιον· - τῆς ψυχῆς γὰρ τοῖς ὄμμασι - τῶν ἀρχαγγέλων - καὶ τῶν ἀγγέλων - τὰ τάγματα ἑώρα - μετὰ φόβου παρεστῶτα - καὶ Χριστὸν δοξολογοῦντα· - καὶ καθικετεύων - ἐν τῇ διανοίᾳ - ἐβόα· « Σὺ με φύλαξον - καὶ μὴ καταφλέξης με - τὸ πῦρ τῆς θεότητος, - ὁ μόνος φιλόανθρωπος ». [...]

11. « Μέγας ὑπάρχεις καὶ ἐνδοξος, - ὃν ἐγέννησεν - ἀπορρήτως ὁ ὕψι- 31
στος, - υἱὲ Μαρίας πανάγιε. - ἕνα γὰρ σε λέγω - ὄρατὸν καὶ ἀόρατον, - χωρη-
τὸν καὶ ἀχώρητον. - κατὰ φύσιν Θεοῦ υἱὸν προαιώνιον - καὶ νοῶ καὶ πι-
στεύω σε· - ὁμολογῶ δὲ - καὶ ὑπὲρ φύσιν - υἱὸν σε τῆς παρθένου ». [...]

12. Ἀκούων ταῦτα παρίστατο - καὶ ἐξίστατο - ἡ παρθένος ἡ ἄσπιλος, -
πρὸς ἣν ὁ γέρον ἐφθέγγετο· - « Πάντες οἱ προφήται - τὸν υἱὸν * σου ἐκή- *32
ρυξαν, - ὃν ἀσπόρως ἐγέννησας· - περὶ σοῦ δὲ προφῆτης πρὸς τούτοις ἐκέ-
κραγε - καὶ τὸ θαῦμα κατήγγειλεν, ὅτι ἡ πύλη - ἡ κεκλεισμένη - ὑπάρχεις,
θεοτόκε· - διὰ σοῦ γὰρ καὶ εἰσῆλθε - καὶ ἐξῆλθεν ὁ Δεσπότης· - καὶ οὐκ
ἤνεφῆθη - οὔτε ἐκινήθη - ἡ πύλη τῆς ἀγνείας σου, - ἦν μόνος διώδευσε -
καὶ σώαν ἐφύλαξεν - ὁ μόνος φιλόανθρωπος ».

nihil enim habes praetermissum ex iis quae hominum sunt, nisi quod sine peccato conceptus et editus es ». [...]

8. Ita introducebatur Dominus, gestatus una cum donis igne consumendis, in templum, ut scriptum erat. Quem maternis ex ulnis accepit beatus Simeon; gaudio et tremore iustus perfusus est: mentis enim oculis intuebatur archangelorum et angelorum turmas, cum tremore astantes, Christoque Deo hymnis ovantes supplicii igitur cogitatu clamavit: « Tu me custodi, neu me comburat ignis divinitatis, tu solus amator hominum ». [...]

11. « Magnus es atque gloriosus, ut quem genuit inenarrabili 31
modo Altissimus, Mariae fili sanctissime! Te quippe unum aio conspicuum et invisibilem, loco septum et immensum, natura te Filium Dei, Deum ante saecula et intelligo et credo; et profiteor te simul et praeter naturae modum filium esse Virginis ». [...]

12. Audiens substitit et obstupuit Virgo intemerata, quam senior affatus est: « Omnes prophetae tuum praedicavere filium, quem * sine semine genuisti. De te praeconium praeterea propheta di- *32
rexerit, illudque prodigium annuntiavit, te aiens ianuam esse clausam, o Deipara. Per te enim introivit et exiit Dominus, neque ianua aperta est, neque motum est ostium integritatis tuae, quod unum inivit et intactum effecit solus amator hominum ».

13. « Νῦν γνωριῶ σοι καὶ ἅπαντα - προφητεύσω σοι, - παναγία ἀμώμητε· - εἰς πτώσιν γὰρ καὶ ἀνάστασιν - κεῖται ὁ υἱός σου, - ἡ ζωὴ καὶ ἡ λύτρωσις - καὶ ἡ πάντων ἀνάστασις ». [...]

33

16. Τοσοῦτον δὲ τὸ μυστήριον - ἀντιλέγεται, - ὅτι τῇ διανοίᾳ σου - γενήσεται ἀμφισβήτησις· - καὶ γὰρ ὅταν ἴδῃς - τῷ σταυρῷ προσηλούμενον - τὸν υἱόν σου, ἀμώμητε, - μεμνημένη τῶν λόγων, ὧν εἶπεν ὁ ἄγγελος, - καὶ τῆς θείας συλλήψεως - καὶ τῶν θαυμάτων - τῶν ἀπορρήτων - εὐθέως ἀμφιβάλεις· - ὡς ῥομφαία δέ σοι ἔσται - ἡ διάκρισις τοῦ πάθους. - ἀλλὰ μετὰ ταῦτα - ἴασιν ταχεῖαν - ἐκπέμψει τῇ καρδίᾳ σου - καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ - εἰρήνην ἀήττητον - ὁ μόνος φιλόνητος ». [...]

35

21. Σὲ δυσωποῦμεν, πανάγιε, - ἀνεξίκακε, - ἡ ζωὴ καὶ ἀνάκλησις, - πηγὴ ἡ τῆς ἀγαθότητος· - βλέψον οὐρανόθεν - καὶ ἐπίσκεψαι ἅπαντας - τοὺς αἰεὶ πεποιθότας σοι· - ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως λύτρωσαι - τὴν ζωὴν ἡμῶν, Κύριε, - καὶ ἐν τῇ πίστει - τῆς ἀληθείας - ὀδήγησον τοὺς πάντας - ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀχράντου - θεοτόκου καὶ παρθένου.

CANTICUM DE VIRGINE IUXTA CRUCEM

AS
I, 101

1. Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα - δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· - αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία - ἐπὶ ξύλου καὶ ἔλεγεν· - « Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, - σὺ ὑπάρχεις - ὁ υἱὸς καὶ θεὸς μου ».

1571

2. Τὸν ἴδιον ἄρνα - [ἦ] ἀμνάς θεωροῦσα - πρὸς σφαγὴν ἐλκόμενον -

13. « Nunc tibi ergo vaticinans, Domina Dei feta, omnia tibi patefacio. In ruinam enim et resurrectionem positus est filius tuus, qui vita est et redemptio, et omnium resurrectio ». [...]

33

16. « Tantum autem mysterium contradicetur, ut menti tuae fortasse subierit anceps cogitatio: hinc enim quum videris cruci affixum tuum filium, o immaculata, memor sermonum quos tecum habuit angelus, divinique conceptus ac miraculorum inenarrabilium, statim haerebis anceps, et quasi gladius erit tibi aegri pectoris anxietas: verum post haec cito mittet medelam cordi tuo, invictamque suis discipulis dabit pacem unicuique hominum amator ». [...]

35

21. Te deprecamur, sanctissime, malorum patientissime, tu nostra ultronea redemptio, tu fons bonitatis, desuper intuere et considera omnes in te confidentes; ex ira et necessitate et calamitate redime vitam nostram, Domine, et in fide veritatis deduc omnes ob Deiparae sanctae Virginis suffragia.

AS
I, 101

1. Pro nobis crucifixum, - venite omnes, celebremus. - Ipsum enim vidit Maria - affixum ligno, et aiebat: - « Tametsi crucem sustineas, - tu es manifeste - filius ac Deus meus ».

1571

2. Suum ipsius agnellum - ut agna aspexit - ad caedem rapta-

ἠκολούθει <ή> Μαρία - τρυχομένη - μεθ' ἐτέρων γυναικῶν - ταῦτα βοῶσα - « Ποῦ πορεύη, τέκνον; - τίνος χάριν τὸν ταχύν - δρόμον τελείεις; - μὴ ἕτερος γάμος - πάλιν ἔστιν ἐν Κανᾶ, - κάκει νυνὶ σπεύδεις, - ἴν' ἐξ ὕδατος αὐτοῖς οἶνον ποιήσης; - συνέλθω σοι, τέκνον, - ἢ μείνω σε μάλλον; - δός μοι λόγον, Λόγε· - μὴ σιγῶν παρέλθης με, - ὁ ἀγνὴν τηρήσας με, - ὁ υἱὸς καὶ θεὸς μου ». [...]

5. Τοιαῦτα Μαρίας - ἐκ λύπης βαρείας - καὶ ἐκ θλίψεως πολλῆς - κραυ- 102
γαζούσης καὶ κλαιούσης, - ἐπεστράφη - πρὸς αὐτὴν ὁ ἐξ αὐτῆς - οὕτω βοή-
σας: [...]

7. « Πικρὰν τὴν ἡμέραν - τοῦ πάθους μὴ δείξης· - δι' αὐτὴν γὰρ ὁ γλυ- 103
κὺς - οὐρανόθεν νῦν κατῆλθον - ὡς τὸ μάννα, - οὐκ ἐν ὄρει τῷ Σινᾶ, - ἀλλ'
ἐν γαστρὶ σου. - ἐνδοθεν γὰρ ταύτης - ἐτυρώθην, ὡς Δαυὶδ - προανεφώνει· -
τὸ τετυρωμένον - ὅρος νόησον, σεμνή, - ἐγὼ γὰρ ὑπάρχω, - ὅτι λόγος ὢν
ἐν σοὶ σὰρξ ἐγενόμην ». [...]

12. Ῥημάτων δὲ τούτων - ὡς ἤκουσε τότε - ἡ ἀμώμητος ἀμνάς, - ἀπε- 104
κρίθη πρὸς τὸν ἄρνα· - « Κύριέ μου, - ἔτι ἄπαξ ἂν εἰπῶ, - * μὴ ὀργισθῆς *105
μοι· - λέξω σοὶ ὃ ἔχω, - ἵνα μάθω παρὰ σοῦ - πάντως ὃ θέλω· - ἂν πάθης,
ἂν θάνης, - ἀναλύσεις πρὸς ἐμέ; - ἂν περιοδεύσης - σὺν τῇ Εὐᾶ τὸν Ἀδάμ,
βλέψω σε πάλιν; » [...]

tum, - Maria sequebatur, - moerore confecta, - cum caeteris mulie-
ribus, - haec lamenta edens: - « Quo vadis, fili? - cur praecipitem -
nunc cursum agis? - an forte aliae sunt nuptiae - iterum in Cana, -
et huc properas, — ut ex aqua illis — vinum facias? - tene comiter,
fili, - an te expectem potius? - Da verbum mihi, o Verbum, - ne
silentio me praetermittas, - qui castam servasti me, - filius ac Deus
meus ». [...]

5. Talia dum Maria prae nimio moerore et ob graves aerumnas 102
ederet lacrymabunda, conversus est ad eam eius natus, ita locu-
tus: [...]

7. « Acerbam ne reputes hanc diem in qua patior; propter hanc 103
enim suavis ego e superis descendi, sicut manna, haud quidem in
montem Sina, sed in uterum tuum: in eo siquidem coagulatus sum,
uti David praefatus est. Quid sit coagulatus mons intellige, augusta!
Ego quippe sum, qui Verbum cum essem, in te caro factus fuerim ». -
[...]

12. Verba haec postquam audivit, tunc respondit intemerata 104
ovis ad agnum: « Domine mi, si iterum loquor, ne mihi irascaris. *105
* Dico tibi quod habeo, ut sciam a te omnino quid optem; si passus,
si mortuus es, redibisne ad me? Si visitaveris Evam simul et Ada-
mum, tene iterum videbo? » [...]

13. Ὡς ἤκουσε ταῦτα - ὁ πάντα γινώσκων - πρὶν γενέσεως αὐτῶν, - ἀπεκρίθη πρὸς Μαρίαν· - « Θάρσει, μῆτερ, - ὅτι πρώτη με ὄραξ - ἀπὸ τοῦ τάφου ». [...]

107 18. Ὑἱὲ τῆς παρθένου, - θεεὲ τῆς παρθένου - καὶ τοῦ κόσμου ποιητά, - σὸν τὸ πάθος, σὸν τὸ βάθος - τῆς σοφίας. [...]

CANTICUM IN NATIVITATEM B. MARIAE V.

^{AS}
I, 198 1. Ἰωακείμ καὶ Ἄννα - ὀνειδισμοῦ ἀτεκνίας, - καὶ Ἀδάμ καὶ Εὐα - ἐκ 1572
τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου - ἠλευθερώθησαν, ἄχραντε, - ἐν τῇ ἀγία γεννήσει
σου· - αὐτὴν ἐορτάζει - καὶ ὁ λαός σου, - ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων - λυτρω-
θῆναι τῷ κράζειν σοι· - « Ἡ στεῖρα τίκει - τὴν θεοτόκον - καὶ τροφὸν
τῆς ζωῆς ἡμῶν ». [...]

199 3. Ὡ τοκετὲ - τῆς Ἄννης ἀγαθέ, - πῶς ὑμνήσω σε ἢ πῶς δοξάσω σε, -
ὅτι ὑπάρχεις τεχθεὶς ναὸς ἅγιος; [...]

*200 6. « Πρεῖθρον ζωῆς - ἐξέβλυσας ἡμῖν - ἢ τραφῆναι δοθεῖσα εἰς ἅγια - καὶ
τὴν ἀγγέλου * τροφὴν ἀπολαύσασα, - ἐν ἀγίοις ἅγια ὑπάρχουσα, - ὡς ὠρί-
σθη, καὶ ναὸς - καὶ δοχεῖον Κυρίου ». [...]

13. Audiens haec, qui omnia novit antequam fiant, Mariae res-
pondit: « Confide, mater, quod prima tu me videbis sursum e se-
pulehris ». - [...]

107 18. O fili Virginis, Virginis o Deus, mundique creator! Tua passio,
tua est altitudo sapientiae. [...]

^{AS}
I, 198 1. Ioachim et Anna - ex opprobrio sterilitatis, - Adamusque et 1572
Eva - ex corruptela mortis - crepti sunt, o immaculata, - in sacra
tua nativitate: - quam festive celebrat - tuus quoque populus, - e
vinculo peccatorum - solutus, dum ad te clamat: - « Sterilis parit
Deiparam, - vitaeque nostrae nutricem ». [...]

199 3. O optime fructus Annae, quibus te hymnis laudibusve pro-
sequar, quando oriris ut sacrum Dei templum? [...]

*200 6. « Torrentem vitae nobis effudisti, dum dedicata es, in templo
alenda, dum cibo * fruebaris angeli, sanctaque in sanctis fiebas, et
iuxta oracula, Domini templum et habitaculum ». [...]